

PREDGOVOR

Smešno je to, ali kada se stvarno namerite da uradite štogod, to vas nikada ne napušta! Kao lutka koja iskače iz kutije i kaže “zdravo” ili “bu”. Vi je zatvorite u kutiju, ali ona ipak ponovo iskoči.

Smatram da se tako nešto desilo i sa ovom knjigom, kao i sa celokupnim procesom kome smo se ja, a sada već i mnogi drugi podvrgli, i to sve u cilju da dopustimo *svetlosti* da održava i hrani naše fizičko telo.

Iako je moj cilj, septembra 1995, bio da napravim informator na temu “Biti održavan od prane”, nikada nisam imala želju da svoje ideje i iskustvo otvoreno pustim na tržište, ili da fizički pomognem nekome putem ovog procesa. Ništa od toga nije bio deo mog posla u to vreme.

Posle podvrgavanja “procesu” (koji je detaljno opisan kasnije), juna 1993, zakoračila sam u gotovo šestomesečni period osamljenosti. Meditirala sam, mnogo dana po gotovo tri sata, vodila dnevnik i uopšteno tragala da otvorim kanale komunikacije sa svojim unutrašnjim vođstvom i to sa čistim i jakim protokom. U to vreme počela sam da kanališem i primam veoma jasne instrukcije iz mog *božanskog sebe (božanskog JA, SOPSTVA)* o tome šta je moja svrha i “misi-ja” u ovom otelotvorenju. Osnovala sam *Akademiju samoosposobljavanja (Self Empowerment Academy)* i počela da podučavam o *umetnosti rezonancije*, kao i da držim seminare o svemu onome o čemu sam stekla znanje. Putovala sam tamo gde su me zvali.

Sredinom 1995, bila sam pozvana da prisustvujem *Međunarodnom okupljanju majstora* u gradu Lejk Taupo na Novom Zelandu. Specijalno sam bila pozvana da iznesem svoja iskustva o održavanju uz pomoć prane. To je nešto o